ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ΟΝ ΑΡ 2677

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
16
ΙΟΥΝΙΟΥ 1933

Ἀν. ἡλ. ὥρα 5 λ. 05.—Δύσ. 7 λ. 46
Τύχωνος ἐπισκ. Ἀμαθοῦντος Κύπρου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 26.4, ἐλαχ. 18.1. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως ὀλίγον τεταραγμ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 758.4

ΤΡΑΩ
ΑΝ ΧΘΕΣ
ΕΝΤΕΣ ΥΠΟ

ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΑΝΑΡΜΟΔΙΟΙ

Ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἀντιπολιτευομένων — τῶν βενιζελικῶν — ἐφημερίδων διατυποῦνται ἐπικρίσεις καὶ δύσθυμα σχόλια διὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας. Καὶ αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες, ἀπηχοῦσαι τὰς σκέψεις τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, παρατηροῦν πρὸς τὰς κυβερνητικὰς ὅτι δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ θριαμβολογοῦν καὶ νὰ ἐμφανίζουν ὡς μίαν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας τὴν ἔκθεσιν τῆς Δημοσιονομικῆς, ἡ ὁποία — ἀφήνεται νὰ ὑπονοηθῇ — «ἐτύλιξε» τοὺς κ.κ. Μάξιμον καὶ Λοβέρδον καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ δεχθοῦν ὅρους καὶ δεσμεύσεις δυσβαστάκτους διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν, καταδικαζόμενον νὰ πληρώσῃ ἄλλα 500 ἑκατομμύρια διὰ νέους φόρους.

Εἶνε, τῇ ἀληθείᾳ, ἐκπληκτικὸν τὸ θάρρος τῶν ἐπικριτῶν αὐτῶν. Ἐν πρώτοις, οὐδεμία «θριαμβολογία» ἐγένετο πέριξ τῆς ἐκθέσεως τῆς Δημοσιονομικῆς. Οἱ «θριαμβοι» αὐτοὶ ἀνήκουν ἀνεπιφθόνως εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, τὸν διαβαίνοντα τοὺς Ρουβίκωνας, ἢ τὸν συγκινοῦντα μέχρι δακρύων τὴν Δημοσιονομικὴν — κατὰ τὰ ἀλησμόνητα διὰ τὴν ἄφθαστον ἀνοησίαν των καὶ τὴν ψευδολόγον δουλοπρέπειάν των ἐκ Γενεύης ἠμιεπίσημα τηλεγραφήματα παρῳχημένων καιρῶν. Ἐγράφη ἁπλῶς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία κατώρθωσε διὰ τῆς πειθοῦς τῶν ἐπιχειρημάτων της — καὶ οἱ κ.κ. Φιλελεύθεροι γνωρίζουν καλῶς ὅτι ἁρμοδιώτατοι ἦσαν οἱ ἀντιπροσωπεύσαντες τὴν Ἑλλάδα ἐν Λονδίνῳ — νὰ συνταχθῇ ἡ ἔκθεσις τῆς Δημοσιονομικῆς κατὰ τρόπον εἰκονίζοντα ἐπακοιβῶς τὴν σημερινὴν πραγματικὴν οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας καὶ τὰ ἀληθινὰ αἴτιά της. Διότι περὶ τούτου καὶ μόνον ἐπρόκειτο. Τὰ λοιπὰ ἀπόκεινται εἰς τοὺς "Ἕλληνας ἀντιπροσώπους, κατὰ τὴν διαπραγμάτευσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους μετὰ τῶν ὁμολογιούχων. Ἐτόνισαν δὲ ἤδη οἱ "Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ὅτι θὰ ἐπιμείνουν ὅπως αἱ χῶραι τῶν ὁμολογιούχων μᾶς βοηθήσουν εἰς τὴν πληρωμὴν ἐνὸς δυνατοῦ, ὑπὸ τὰς περιστάσεις, ποσοστοῦ τῶν ὀφειλομένων, εἰσάγουσαι Ἑλληνικὰ προϊόντα, ἀκόμη δὲ ὁ κ. Μάξιμος, ὁμιλήσας χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Παγκόσμιον Οἰκονομικὴν Διάσκεψιν εἰς τοῦτο καὶ μόνον τὸ εἰδικῶς ἐνδιαφέρον τὴν Ἑλλάδα σημεῖον ἐπέμεινε μὲ σαφήνειαν χαρακτηριστικήν.

Ἀλλὰ διατὶ στενοχωροῦνται διὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς Δημοσιονομικῆς οἱ βενιζελικοὶ ἀρθρογράφοι ; Διότι διαπιστώνει ἐπισήμως τὴν μερικὴν τῆς χώρας χρεωκοπίαν; Ποῖος τὴν ἐκήρυξε ; Ποῖος τὴν ἐπραγματοποίησεν ; Ἢ μήπως ἐλησμόνησαν ὅτι εἶνε ἔργον τῆς Βενιζελικῆς τετραετοῦς διακυβερνήσεως, ἡ ὁποία, κατὰ τὰ ὑπεσχημένα, ἀφῆκε τὴν χώραν ἀγνώριστον πραγματικῶς ; Μήπως ἐλησμόνησαν ὅτι, ὅταν ἡ κρίσις ἠνάγκασε τὴν Ἀγγλίαν νὰ γονατίσῃ, ὁ κ. Βενιζέλος ἐβεβαίωνεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, ὡς χώρα εἰσάγουσα, θὰ εἶχε νὰ κερδίσῃ ἀπὸ τὴν ἔκπτωσιν τῆς στερλίνας ; Μήπως δὲν ἐνθυμοῦνται πλέον ὅτι, ὅταν ὁ σημερινὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, παρὰ τὴν ἀχαλίνωτον αἰσιοδοξίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, προέτεινεν ἐγκαιρότατα ἓν σχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ περισωθῇ τὸ εἰς χρυσὸν κάλυμμα, τοῦ ἐπετέθησαν, κατὰ τὴν ἀθλίαν συνήθειάν των, μὲ σαρκασμούς, μὲ λοιδωρίας, μὲ χλεύην, κατηγοροῦντες αὐτὸν ὡς κήρυκα χρεωκοπίας δῆθεν, ἐνῷ αὐτοὶ ἐβεβαίουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο οἰκονομικῶς ἀπρόσβλητος καὶ ἐνέμενον εἰς τὴν χρυσῆν βάσιν καὶ εἰς μίαν ἐκφρονα οἰκονομικὴν πολιτικήν, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν, παρὰ τοὺς Ρουβίκωνας καὶ τὰς συγκινητικὰς ἀγορεύσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν Γενεύῃ καὶ τὰς ψευδολόγους βεβαιώσεις ὅτι μᾶς δίδεται δάνειον, μᾶς παρέχονται πανταχόθεν προκαταβολαί, ἐξηντλήθη τὸ κάλυμμα καὶ ἐπηνέχθη ἡ παναθλία ἐκείνη δραχμοποίησις, ἡ φονεύσασα τὴν Ἑλληνικὴν πίστιν καὶ ἐκηρύχθη ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἡ μερικὴ χρεωκοπία ;

Θὰ ἔπρεπεν, ἐν τούτοις, νὰ ἔχουν ἐντιμοτέραν τὴν μνήμην. Καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ σιγοῦν, αὐτοὶ κυρίως, ὡς οἱ ὀλιγώτερον παντὸς ἄλλου δικαιούμενοι νὰ ὑψώσουν φωνὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Διότι ἡ Ἑλλὰς διαπραγματεύεται σήμερον, ὑπὸ τόσον στενοχώρους συνθήκας, μὲ τοὺς ὁμολογιούχους ἐπειδὴ ἡ βενιζελικὴ τετραετὴς διακυβέρνησις μᾶς ἔφερεν εἰς αὐτὸ τὸ κατάντημα καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἀποχωροῦντες μετὰ τὴν καταδικαστικὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ λαοῦ, ἀφῆκαν ἐρείπια καὶ χάος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡ σημερινὴ κυβέρνησις ἀγωνίζεται νὰ ἐξαγάγῃ τὸν τόπον, καθιδρύουσα ἕνα λογικὸν καὶ σώφρονα οἰκονομικὸν ρυθμόν.

Ἀναγνωρίζομεν, βέβαια, ὅτι εἶνε ἐξαιρετικῶς δυσάρεστον διὰ τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, τοὺς φρυάξαντας ἐπὶ τῷ «δημοσιονομικῷ θριάμβῳ» των, ν' ἀκούουν ἀπὸ τόσον ἐπίσημον διεθνῆ κατεύθυνσιν ὅτι ἡ πολιτικὴ των ἦτο ἄφρων οἰκονομικὸς ρωμαντισμός, ὅτι ἦτο ὀλεθρία ἡ ἀνάληψις μεγάλων ἔργων, στηριζομένων μόνον εἰς ἄμετρον δανεισμόν, ὅτι κατώρθωσαν νὰ σπαταλήσουν ἄλλα ἀναρίθμητα ἑκατομμύρια διὰ τὴν ὁδοποιΐαν διὰ νὰ κερδοσκοπήσουν οἱ γνωστοί, χωρὶς νὰ ἔχῃ τερματισθῇ οὔτε μία καὶ μόνη ὁδός. Ἀλλ' ἄς αἰτιῶνται μόνον τὸν ἑαυτόν των. Αὐτοὶ εἶνε ἀδιαφιλονίκητως οἱ δημιουργοὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἐκληροδότησαν εἰς τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν καὶ οἱ ἔνοχοι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐλέγχουν.

Τὸ μέλλον τῆς ἀεροπορίας

Ὅταν θὰ ταξιδεύωμεν εἰς τὴν στρατόσφαιραν...

Ἄρθρον τοῦ κ. Πικκάρ

Ὁ διάσημος καθηγητὴς Πικὰρ εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον του ἐξετάζει τὰς δυνατότητας τῆς ἀεροπορίας τοῦ μέλλοντος καὶ τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν πτῆσίν του εἰς πολὺ μεγαλύτερα ὕψη. Ὁ κ. Πικὰρ, σημειωτέον, ἐκδίδει προσεχῶς καὶ βιβλίον μὲ τὸν τίτλον: Ἡ ἀνοδός μου εἰς τὴν στρατόσφαιραν.

ΤΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ

Μὲ ἀερόστατον ὅμοιον πρὸς ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖον ἐπεχείρησα τὴν τελευταίαν ἰδικήν μου πτῆσιν εἰς τὴν στρατόσφαιραν, τὴν 18 Αὐγούστου τοῦ 1932, νομίζω ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ φθάσωμεν εἰς πολὺ μεγαλύτερα ὕψη. Τὸ συνολικὸν βάρος θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μειωθῇ ἀπὸ 2.200 κιλὰ εἰς 1200 μόνον. Μὲ τόσον βάρος τὸ ἴδιο ἀερόστατον θὰ ἔφθανεν εἰς 19.414 μέτρα.

Μὲ νέον ἀερόστατον, ἐντελῶς ἐλεύθερον, θὰ ἐφθάναμεν εἰς πολὺ μεγαλύτερον ὕψος. Ἕνα τέτοιο ἀερόστατον θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἶνε μεγαλύτερον καὶ συγχρόνως ἐλαφρότερον τοῦ ἰδικοῦ μου. Τὸ περίβλημά του θὰ ἐχρειάζετο διὰ νὰ κατασκευασθῇ 14.000 μέτρα πανιοῦ καταλλήλου (τοῦ ὡρισμένου πάχους καὶ πυκνότητος τῶν πανιῶν δι' ἀερόστατα) καὶ μίαν μαμβράνην ἀπὸ καουτσοὺκ ὡρισμένης ἐπίσης συνθέσεως.

Ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀεροστάτου, συνάγομεν ὅτι τὸ μεγαλύτερον ὕψος ὅπου ἠμποροῦμε νὰ φθάσωμε μὲ ἀερόστατο ὁδηγούμενον ἀπὸ πιλότον εἶνε μεταξὺ 20 καὶ 30 χιλιομέτρων. Ἀλλὰ δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τὴν ἄνοδον ὑπερ τὰ 20 χ. μ., αἱ δυσχέρειαι αὐξάνουν ἀποτόμως.

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

Ὅσον μεγαλύτερον εἶνε τὸ ὕψος, τόσον ἡ ταχύτης ἐνὸς κανονικοῦ ἀεροπλάνου πρέπει ν' αὐξάνεται. Ἡ αὔξησις τῆς ταχύτητος εἶνε ἀντιστρόφως ἀνάλογος πρὸς τὴν ρίζαν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως. Ἀλλ' ἡ ταχύτης αὐτὴ δὲν ἠμπορεῖ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὴν ταχύτητα τοῦ ἤχου. Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἐλαχίστη ταχύτης ποὺ ἠμπορεῖ ν' ἀναπτύξῃ ἕνα ἀεροπλάνον κοντὰ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης εἶνε 50 χ. μ. τὴν ὥραν, ἡ δὲ μεγίστη, μηδόλως πλησιάζουσα τὴν ταχύτητα τοῦ ἤχου, εἶνε 800 χ. μ., ἡ πίεσις τοῦ ἀέρος εἰς τὸ μεγαλύτερον ὕψος δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε μικροτέρα τοῦ 16Χ16 παρὰ κάτι, κοντὰ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Μὲ τέτοιαν πίεσιν, τὸ ἀεροπλάνον δύναται νὰ φθάσῃ εἰς ὕψος 37.500 μέτρων, ἤτοι τὸ ἴδιον περίπου ὕψος ὅπου ἠμπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ ἕνα ἀερόστατον διαμέτρου 120 μέτρων, κατὰ τὰ προαναφερθέντα.

Ἀλλ' ἡ κατασκευὴ ἑνὸς τέτοιου ἀεροπλάνου μὲ τοὺς σημερινοὺς κινητῆρας εἶνε τόσον ἀδύνατος ὅσον καὶ ἡ ἄνοδος ἑνὸς ἀεροστάτου μὲ τὴν ἀναφερομένην διάμετρον τῶν 120 μέτρων. Διότι δὲν εἶνε ἀτυχῶς δυνατὸν μὲ τὰ σημερινὰ μέσα νὰ δεκαπλασιάσωμεν τὸ βάρος τοῦ κινητῆρος ἑνὸς ἀεροπλάνου τὸ ὁποῖον δὲν πετᾷ κοντὰ εἰς τὸ ἔδαφος παρὰ μόνον μὲ ταχύτητα 50 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Ἡ σημερινὴ τεχνική, ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν κινητήρων, δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ὑπολογίσωμεν ἀκριβῶς τὸ ὕψος εἰς τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ φθάσῃ ἕνα ἀεροπλάνον. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἐπὶ ἀρκετὸν ἀκόμη χρόνον τὰ ὅρια τοῦ ὕψους εἰς τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν διὰ νὰ ὑπολογισθοῦν μεταξὺ 16—20.000 μέτρων.

ΤΟ ΒΛΗΜΑ

Τὸ ἀερόστατον ὅπως καὶ τὸ ἀεροπλάνον φέρονται ὑπὸ τοῦ ἀέρος. Ἂν ὅμως ὑπερβοῦν τὰ ὅρια τοῦ ἀέρος ἐπὶ τοῦ ὁποίου φέρονται, τότε πρέπει ν' ἀναζητηθοῦν ἄλλα μέσα μεταφορᾶς.

Ἡ σημερινὴ τεχνικὴ τοῦ πολέμου ἐπιτρέπει τὴν βολὴν ὀβίδων μέχρις ἀποστάσεως 120 χιλιομέτρων ! Τὰ βλήματα ταῦτα φθάνουν ὕψος τουλάχιστον 30 χιλιομέτρων. Ἐὰν τὸ τηλεβόλον τὸ ὁποῖον ρίπτει τὰ βλήματα αὐτὰ ἔβαλλε καθέτως, τὰ βλήματα θὰ ἔφθανον ἀσφαλῶς εἰς διπλάσιον ὕψος, ἤτοι 70 χιλιόμετρα. Ἡ αὔξησις τῆς ἀρχικῆς ταχύτητος εἶνε χιλιάδας φορᾶς μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῆς βαρύτητος. Μία δύναμις πολλῶν τόννων ἐνεργεῖ ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου χιλιογράμμου. Κανένα ὄν καὶ κανένα ἐργαλεῖον μετρήσεως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνεχθῇ τὴν αὔξησιν ταύτην. Μόνον ἄν κατωρθοῦτο νὰ γίνουν κανόνια μήκους μερικῶν χιλιομέτρων, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μειωθῇ ἡ δύναμις τῆς ἐπιταχύνσεως, θεωρητικῶς ὅμως μόνον, ὥστε νὰ εἶνε κατορθωτὴ ἡ ἐκτίναξις ἀνθρώπων ζωντανῶν εἰς τὴν στρατόσφαιραν. Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε ζήτημα τοῦ μέλλοντος.

Η ΡΟΥΚΕΤΤΑ

Ἡ ρουκέττα θὰ εἶνε πάντοτε τὸ μόνον μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος θὰ κατορθώσῃ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ἀκρότατα ὅρια τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ πέραν αὐτῆς. Εἰς τὴν ρουκέττα, ἡ δύναμις τῆς ἀνόδου προκαλεῖται ἀπὸ μίαν ὑλικὴν ὥθησιν ἡ ὁποία ἐπενεργεῖ πρὸς τὰ κάτω κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πτήσεως. Ἡ ἀντίδρασις ἐναντίον τῆς δυνάμεως ταύτης κινεῖ τὴν ρουκέττα. Ἡ ἀντίδρασις αὐτὴ προκαλεῖται ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κενόν.

Εἰς ὅλας τας μέχρι τοῦδε γενομένας δοκιμὰς καὶ τὰ καταρτισθέντα σχέδια, ἡ δύναμις τῆς ὠθήσεως παράγεται ἀπὸ ἀέρια ἐξανεμιζόμενα ἀπὸ κάποιαν καύσιμον ὕλην. Ἡ ὕλη αὐτὴ ἀποτελεῖται συνήθως ἀπὸ ὑγρὸν ὀξυγόνον ἀναμειγμένον μὲ οἰνόπνευμα ἢ, ὅπερ καλύτερον, ἀπὸ ὑγροὺς ὑδρογονάνθρακας. Διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ὑγροῦ ὑδρογόνου, ἐξοικονομεῖται τὸ ἕνα τέταρτον τοῦ βάρους, ἀλλὰ τὸ ὑγρὸν ὑδρογόνον παρουσιάζει διάφορα ἄλλα ἄτοπα, ἀπὸ ἄλλων ἀπόψεων.

Οἱ γενόμενοι ἐπιστημονικοὶ ὑπολογισμοὶ ἀποδεικνύουν ὅτι, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐνεργείας, τὸ πρόβλημα τῆς πτήσεως μὲ τὴν ρουκέττα εἶνε λυμένον ἤδη. Εἶνε κατορθωτὴ δι' αὐτῆς ἡ πτῆσις εἰς μεγάλας ἀποστάσεις διὰ μέσου τῆς στρατοσφαίρας καὶ ἐκεῖθεν ἀκόμη. Πτήσεις ἔξω τῆς ζώνης τῆς σελήνης, δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται ἀπραγματοποίητοι. Εἶνε προφανὲς ὅτι ἀπαιτεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεγάλη ποσότης καυσίμου ὕλης. Προσθέτως δὲ, τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τὴν γῆν εἶνε ἐκεῖνο ποὺ ἐμφανίζει τὰς μεγαλυτέρας δυσχερείας.. Διότι ἡ ρουκέττα, ἐπανερχομένη πρὸς τὴν γῆν, ἀποκτᾷ, συνεπείᾳ τῆς ἔλξεως ταύτης, ταχύτητα 11 χιλιομέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Τὸ ἀλεξίπτωτον εἶνε ἀνίσχυρον ὅπως συγκρατήσῃ τὴν ταχύτητα ταύτην κατὰ τὰ τελευταῖα χιλιόμετρα τῆς πτήσεως. Διὰ νὰ μὴ ἀποθῇ δὲ ἐπικίνδυνος διὰ τοὺς ἐπιβαίνοντας μιᾶς τοιαύτης ρουκέττας ἡ δύναμις τῆς ἀνασχέσεως, πρέπει τὸ «φρενάρισμα» ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ ὕψους πολλῶν χιλιάδων χιλιομέτρων. Ὅπως δὲ κατὰ τὴν ἄνοδον, ἔτσι καὶ κατὰ τὴν κάθοδον ἡ ἀναγκαία δύναμις διὰ τὸ φρενάρισμα τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δοθῇ παρὰ ἀπὸ τὴν ρουκέττα. Τοῦτο δὲ τὸ σημεῖον εἶνε ἐκεῖνο ποὺ περιπλέκει τὸ ζήτημα τῆς πτήσεως τῆς ρουκέττας.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Ἂς φαντασθῶμεν ἕνα ἀεροπλάνον, τὸ ὁποῖον κοντὰ εἰς τὸ ἔδαφος πετᾷ κανονικῶς μὲ ταχύτητα 200 χ. μ. τὴν ὥραν. Ἂς θέσωμεν τὸ ἀεροπλάνον αὐτὸ εἰς τὴν στρατόσφαιραν ὅπου ἡ πυκνότης τῆς ἀτμοσφαίρας εἶνε ἐννέα φορὰς μικροτέρα, καὶ ἂς ἀφήσωμεν τὸν ἕλικά του νὰ γυρίζῃ τρεῖς φορὰς ταχύτερον. Τί θὰ γίνῃ τότε ; Τὸ ἀεροπλάνον θὰ πετάξῃ τρεῖς φορὰς ταχύτερον, δηλαδὴ μὲ 600 χ. μ. τὴν ὥραν, ἐνῷ ὅλαι αἱ ἀεροδυναμικαὶ δυνάμεις θὰ εἶνε αἱ ἴδιαι ποὺ ἦσαν ὅταν τὸ ἀεροπλάνον ἐπετοῦσε κοντὰ εἰς τὸ ἔδαφος. Ἐνῷ δὲ ὅλαι αἱ δυνάμεις παραμένουν αἱ ἴδιαι, ἡ ἔλξις τοῦ ἕλικος τοῦ ἀεροπλάνου δὲν ἔχει αὐξηθῆ. Καὶ δεδομένου ὅτι ὁ κινητὴρ παρέχει ταχύτητα «γωνιαίαν», ὅπως λέγεται, τρεῖς φορὰς μεγαλυτέραν, ἔπεται ὅτι ἡ δύναμις του πρέπει νὰ εἶνε τρεῖς φορὰς μεγαλυτέρα. Συνεπῶς, ὁ κινητὴρ θὰ ζυγίζῃ τρεῖς φορὰς περισσότερον, καὶ θὰ καταναλίσκῃ τρεῖς φορὰς περισσότερον καύσιμον ὕλην. Ἕνας τοιοῦτος ἕλικας μιᾶς ὥρας εἰς τὴν στρατόσφαιραν θὰ στοιχίζῃ οὔτω τρεῖς φορὰς περισσότερον παρὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Μετὰ 15 ἔτη...

Ἡ φρίκη τοῦ πολέμου

Ἄγνωστοι εἰκόνες

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄγνωστοι εἰκόνες τοῦ πολέμου» ἐκδίδεται τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς τὸ Παρίσι ἕνα ἐνδιαφέρον ἔργον τοῦ κ. Πὼλ Ἀλλάρ. Ὁ συγγραφεύς του ὑπηρέτει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου εἰς τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν τῆς λογοκρισίας καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ πολλὰ πράγματα, ποὺ, δι' εὐνοήτους λόγους, δὲν εἶδαν ποτὲ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ πράγματα, ποὺ ἡ λογοκρισία δὲν ἐπέτρεψε, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, νὰ γίνουν γνωστά, πρόκειται τώρα ν' ἀφηγηθῇ εἰς τὸ βιβλίον του ὁ κ. Πὼλ Ἀλλάρ. Τὸ βιβλίον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ ἀπὸ τοῦδε τὸν γαλλικὸν περιοδικὸν καὶ ἡμερήσιον τύπον, θὰ εἶνε ἕνα «βιβλίον - κινηματογράφος», διότι ἐκτὸς ἀπείρων ἀνεκδότων, θὰ δημοσιεύῃ καὶ πολλὰς χαρακτηριστικὰς φωτογραφίας, τὰς ὁποίας ἡ περίφημος «Ἀναστασία», καθὼς ἀπεκάλουν οἱ Γάλλοι τὴν λογοκρισίαν, δὲν ἔκρινε τότε σκόπιμον νὰ δημοσιευθοῦν.

Ἂς σημειωθῇ, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῆς λογοκρισίας εἶχεν ἀνατεθῇ ἀπὸ τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν εἰς δοκίμους συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀσφαλῶς οἱ καταλληλότεροι διὰ μίαν ἐργασίαν τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Οἱ Πὼλ Ρεμπού, Ἀνρὶ Μπερῶ, Πὼλ Ζεραλντὺ, Μωρὶς Ντεκομπρὰ, Ρομπὲρ Ντιεντοννὲ, Ἷβ Μιρὰντ, Ρὶπ, Γιγιὼμ Ἀπολλιναὶρ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐξ ἴσου γνωστοὶ συγγραφεῖς εἶχαν ἀναλάβει τὴν καταθλιπτικὴν ὄντως εὐθύνην τῆς λογοκρισίας τῶν πρὸς δημοσίευσιν ἄρθρων καὶ εἰδήσεων τοῦ Παρισινοῦ τύπου. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ κ. Πὼλ Ἀλλάρ, ὁ συγγραφεὺς τῶν «Ἀγνώστων εἰκόνων τοῦ πολέμου».

Ὁ κ. Πὼλ Ἀλλὰρ ὑπογραμμίζει ἰδιαιτέρως εἰς τὸν πρόλογον τοῦ ἔργου του, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς λογοκρισίας δὲν ἦτο μόνον νὰ προλαμβάνῃ καὶ ν' ἀποτρέπῃ τὴν δημοσίευσιν εἰδήσεων, σχετιζομένων μὲ τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ, τὰς τεχνικὰς προόδους του καὶ τὴν γνωστοποίησιν παντὸς ἐν γένει στοιχείου, ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ περιέλθῃ εἰς γνῶσιν τοῦ ἐχθροῦ. Καθῆκον τῆς λογοκρισίας ἦτο ἐπίσης, νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ καὶ τὴν δημοσίευσιν εἰδήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἐπιδράσουν ἐπιζημίως ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τοῦ λαοῦ. Ἡ λέξις «αἷμα» δὲν ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιῆται οὔτε εἰς τὰ θεατρικὰ ἔργα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Τὸ «πολεμικὸν μένος» δὲν ἔπρεπε νὰ κλονισθῇ ἀπὸ τίποτε. Τὸ μῖσος ἔπρεπε νὰ διατηρῆται ἄσβεστον. Ἡ ἰδέα τῆς εἰρήνης δὲν εἶχε καμμίαν θέσιν. Καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἡ ὑπηρεσία τῆς λογοκρισίας εἶχε δημιουργήσει εἰδικὸν τμῆμα διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν δημοσιευομένων εἰς τὰς ἐφημερίδας φωτογραφιῶν. Μία εἰκὼν, λέγει ὁ κ. Ἀλλὰρ, δὲν ὁμιλεῖ ἄπλως· φωνάζει! Τὸ φρικτὸν θέαμα τοῦ πολέμου, ὁ πόνος καὶ ὁ σπαραγμός του, δὲν ἔπρεπε μὲ κανένα τρόπον νὰ ἐνισχύσουν τὴν φυσικὴν ἀντίδρασιν, ποὺ εἶχε μοιραίως δημιουργηθῆ, λόγῳ τῆς παρατάσεως τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ.

Μία εἰκὼν ἀπὸ τὴν φρίκην τοῦ πολέμου: Τὸ πτῶμα ἑνὸς στρατιώτου ποὺ τὸν ἐπέταξε μία ὀβὶς ἐπάνω εἰς ἕνα κλάδον δένδρου.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν, ἠμποροῦν κανεὶς εὔκολα νὰ φαντασθῇ πόσα πράγματα δὲν εἶχε ἐπιτρέψει τότε ἡ λογοκρισία νὰ ἴδουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ πόσον ἐπιτυχὴς εἶνε ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Πὼλ Ἀλλὰρ, ὁ ὁποῖος, φυσικὰ, δὲν σκέπτεται πλέον καθ' ὃν τρόπον ἐσκέπτετο ὅταν ἦτο λογοκριτής. Διότι ὅ,τι τότε ἦτο ἀπηγορευμένον, σήμερον ἐπιβάλλεται, κατὰ τὴν γνώμην του, νὰ γίνῃ ἐν πλάτει γνωστόν. Ὁ πόλεμος ἦτο ἕνας κακὸς ἐφιάλτης, ποὺ ἔπερασε καὶ ποὺ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ταράξῃ ἐκ νέου τὴν ἡσυχίαν μας. «Δημοσιεύων τὰς «Ἀγνώστους εἰκόνας τοῦ πολέμου», γράφει, φιλοδοξῶ νὰ δείξω τὸν πόλεμον ἐν τῇ τρομακτικῇ ἀληθείᾳ του, δὲν νομίζω δὲ, ὅτι ἡ πρόθεσίς μου συντελεῖ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ συνεπῶς εἰς τὴν εὐημερίαν.

Πρὸς τοῦτο ὅμως εἶνε ἀπαραίτητοι δύο συντελεσταί : Ἡ εἰρήνη, ἡ ὁποία καὶ μόνη ἐξασφαλίζει τὴν ἐμπιστοσύνην, καὶ ἡ ρύθμισις τῶν χρεῶν, ἡ ὁποία θὰ τονώσῃ τὴν διεθνῆ χρηματαγορὰν καὶ θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν σταθεροποίησιν τῶν νομισμάτων. Τοῦτο δὲ ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλα μικρὰ κράτη τῶν ὁποίων τὰ νομίσματα ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὸ δολλάριον καὶ τὴν λίρα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰρήνην, ἔχει εὐτυχῶς ἐπιτελεσθῆ ἐπ' ἐσχάτων μία μεγάλη πρᾶξις ἐμπιστοσύνης, ἡ ὑπογραφὴ τοῦ τετραμεροῦς συμφώνου τῆς Ρώμης, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία ὑπόσχονται τὴν διατήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης ἐπὶ 10 τουλάχιστον ἔτη.

Τέσσαρες εἶνε οἱ κύριοι σκοποὶ

Θεάματα

(Ἀναγγελτικοὶ καὶ Ἑστιατορεῖα)

ΑΘΗΝΑΙΩΝ. «Ἡ Μπεράντα μου» (ἑστιατ.).

ΑΓΛΑΙΑΣ (Ὁδὸς Κοντιλάκη). «Ὁ Δεσπότης».

ΔΕΛΤΟΣ (Ἐν ἀναστολῇ). «Ἡ Ἀπελευθερία Β' Ἑστιατ.».

ΕΔΕΝ (Ὁ. Ἀφραιμιδῆ). «Σ.Ο.Ἀ. Ἀναπλ. Ν. ΣΑΠΕΙΟΠΟΥΛΟΥ Ἑστιατ.».

ΕΛΠΙΣ (Ὁ. Ἀφραιμιδῆ). «Ἡ Ἑστιατ. Ἀθηνῶν Ἀ. Σταμ. Ἀναστασιάδου».

ΚΥΒΕΛΗΣ (Δεσποινίς). «Ὅνειρο ἑνὸς καὶ ἑπτά».

ΛΑΓΚΟΝ (Ἠαγκρᾶν). «Ἡ κοιμᾶσαι νὲ ἀλλὰ κοιτοῦμ. ρᾶντιμ σὲ ἀγαπᾶς».

ΛΟΟΡ. (Πλᾶτ. Ἀλεξάνδρας). «Ἐν κοιμᾶσαι νὲ ἀλλὰ κοιτοῦμ. ρᾶντιμ σὲ ἀγαπᾶς».

ΛΥΡΑ (Ὁ. Ἀφραιμιδῆ). «Ἡ κοιμᾶσαι νὲ ἀλλὰ κοιτοῦμ. ρᾶντιμ σὲ ἀγαπᾶς».

ΜΑΡΙΝΑΣ (Ὁδὸς Ἀγ. Κωνσταντίνου). «Ἡ μικρὴ κυρία».

ΟΔΕΙΟΝ. Ἀρχαῖον.

ΠΕΡΟΕΣ (Πειραιῶς - Γκιόνιστα - Σελ. 580). «Ἡ Πανδρεμένη».

ΣΑΝΤΑΡ (Πλατεῖα Ἀγ. Ἀθανασίου). «Τοῦ Κυνηγοῦ».

Πρωτοσέλιδα

ΝΙΚΕΣ ΣΟΜΑ ΛΟΥ

(Συνέχεια)

Κατὰ τὴ μεσημβρία τῆς ἑπομένης ἡ Ἑλληνικὴ ἐξωτερικὴ ἀντιπροσωπεία ἔστειλε τὴν ἀκόλουθη ἀνακοίνωση:

«Ἡ Ἱερὰ Συνελεύρισις τῶν προκαλεῖ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιεικῆ λύπην καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπορίαν ἡ ἀπόφασις τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀπαιτῇ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀλβανίας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικὴν συνθήκην μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀλβανίας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀποτελεῖ ἀπόρριψιν τῆς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ὑπομνήματι ἐκφρασθείσης ἀπόψεως τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀλβανίας καὶ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΗΝ ΕΠΕΛΘΟΥΣΑΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπηύθυνε ἀργὰ τὴν ἑσπέραν τηλεγράφημα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάξιμον εἰς Λονδῖνον συγχαίρων αὐτὸν καὶ τὸν κ. Λυβέρσον ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν μετὰ τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ τοῦ τηλεγραφήματός του παρέχει τὴν ἔγκρισίν του διὰ τὴν συμφωνίαν, ἐκφράζων συγχρόνως τὴν βεβαιότητά του ὅτι σημεῖα τινὰ τῆς συμφωνίας χρήζοντα διασαφήσεων θὰ ἔχουν ἀσφαλῶς ρυθμισθῆ ἤδη κατὰ τὰς κυβερνητικὰς ἀπόψεις.

Εἰς ἀνακοινώσεις του ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν, τονίσας ὅτι δι' αὐτῆς δικαιοῦται ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις ἐχάραξε καὶ σταθερῶς ἠκολούθησεν ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον ἀνέλαβε τὸν παρελθόντα Νοέμβριον τὴν ἀρχήν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰς Λονδῖνον ταξιδίον του ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καταλήγει εἰς τὴν ἀπόφασιν ν' ἀναμείνῃ τὴν ἔναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων ἐν Λονδίνῳ μετὰ τῶν ξένων ὁμολογιούχων, ἀναλόγως δὲ τῆς πορείας αὐτῶν νὰ καθορίσῃ τελικῶς τὸν χρόνον τῆς μεταβάσεώς του εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΖΗΤΕΙ ΟΠΩΣ ΣΥΓΚΛΗΘΗ Η ΒΟΥΛΗ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΩΡΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ

Ὑπὸ κύκλων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐτονίζετο χθές, ὅτι θ' ἀπετέλει τοιλάχιστον ἀντικανονικὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἔκδοσις ἀναγκαστικοῦ διατάγματος διὰ τὸν χωρισμὸν τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν, ἐφ' ὅσον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀπέρριψε τὸ σχετικὸν Διάταγμα, ἐκκρεμεῖ δὲ ἐνώπιον τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τὸ νομοθετικὸν διάταγμα περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ σχετικοῦ νόμου.

Κατὰ τὴν Ἀντιπολίτευσιν ἡ Κυβέρνησις, ἐφ' ὅσον θὰ ἤθελε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν χωρισμὸν τῶν συνοικισμῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ συγκαλέσῃ ἐκτάκτως τὰ Νομοθετικὰ Σώματα διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ψήφισιν σχετικοῦ νόμου.

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΑΥΡΙΟΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ζωηρὰ κίνησις ἤρχισε παρατηρουμένη ἀπὸ χθὲς περὶ τὸν κυβερνητικὸν συνδυασμὸν τόσον ἐντὸς τῆς πόλεως ὅσον καὶ τὴν ὑπαίθρον. Ἐπιτροπαὶ ἐντοπίων, προσφύγων καὶ Ἰσραηλιτῶν ἐπισκέπτονται τοὺς Λαϊκοὺς πολιτευτὰς εἰς τὴν λέσχην. Ταὐτοχρόνως ἐξεστράτευσαν ἀπὸ χθὲς εἰς τὰς διαφόρους περιφερείας ἅπαντες οἱ σχεδὸν φέ ὑποψήφιοι τοῦ κυβερνητικοῦ συνδυασμοῦ καὶ συγκεκριμένως οἱ κ. κ. Λεοντίδης καὶ Ἀμπατζόπουλος εἰς Κιλκίς, Κώτας καὶ Μαγιάκος εἰς Ἀξιούπολιν οἱ δὲ κ. κ. Κίρκος καὶ Ταγούλας εἰς Κατερίνην. Ἀφ' ἑτέρου ὁ γενικὸς διοικητὴς κ. Δραγούμης ἐξέδραμεν εἰς Κουλακιὰν ὅπου ὡμίλησε πρὸς τοὺς κατοίκους ὑπὲρ τοῦ κυβερνητικοῦ συνδυασμοῦ συστήσας τὴν ὑποστήριξίν του.

Ἡ ὑποδοχὴ τῶν κυβερνητικῶν ὑποψηφίων ὑπῆρξε παντοῦ ἐνθουσιώδης, ἰδίως δὲ εἰς τὸ Κιλκίς.

Ο κ. Μ. ΜΕΛΑΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀφίκετο σήμερον τὴν πρωΐαν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ὑποψήφιος τοῦ κυβερνητικοῦ συνδυασμοῦ κ. Μίκης Μελάς. Ὁ κ. Μελὰς συνειργάσθη μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἐπιτελῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν τριῶν Ε, τὸ δὲ ἀπόγευμα ἔλαβε μέρος εἰς σύσκεψιν γενομένην ἐν τῷ κυβερνείῳ καθ' ἣν συνεζητήθησαν τὰ ζητήματα τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Παρὰ τὴν ἀρχικὴν ἀπόφασιν τῶν φιλελευθέρων ὅπως μὴ προσλάβουν εἰς τὸν συνδυασμόν των Ἰσραηλίτην ὑποψήφιον, ὑπεβλήθη σήμερον αἴτησις ὑποψηφιότητος παρὰ τῆς ἐνταῦθα λέσχης τῶν διὰ τὸν πολιτευτὴν Ἀρὼν Σακῆ. Λέγεται ὅτι ἡ μετατροπὴ ὀφείλεται εἰς πίεσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων ὅστις διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐλπίζει νὰ ἀνασκόψῃ τὸ ἐναντίον του ρεῦμα τῶν Ἰσραηλιτῶν Θεσσαλονίκης. Ὁ κ. Ἀρὼν Σακῆ παρουσιάζεται ὡς φιλελεύθερος ἀνεξάρτητος ὑποψήφιος.

Ο κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης ἀναχωρεῖ αὔριον τὸ ἀπόγευμα μεταβαίνων εἰς Θεσσαλονίκην ὅπου θὰ παραμείνῃ καθ' ὅλην τὴν προεκλογικὴν περίοδον. Σήμερον ἀναχωροῦν εἰς Θεσσαλονίκην οἱ κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Σοφιανόπουλος ἐντὸς δὲ τῆς ἑβδομάδος θὰ μεταβοῦν ἐπίσης ἐκεῖ οἱ κ. κ. Καφαντάρης καὶ Μυλωνᾶς. Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ μεταβῇ εἰς Θεσσαλονίκην μίαν ἑβδομάδα πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

Η ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΣΟΦΙΑ, 15. (Ἀθην. Πρακτ.). — Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Οἴκου Ἀρχιτεκτόνων καὶ Μηχανικῶν καὶ παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων ἐξ βαλκανικῶν χωρῶν, τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ πολυαρίθμου ἀκροατηρίου ἐγένετο σήμερον ἡ ἔναρξις τῆς Διαβαλκανικῆς Διασκέψεως Συγκοινωνιῶν, Ἀεροπορίας καὶ Τουρισμοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Σακιζῆφ.

Ὁ κ. Σακιζῆφ ηὐχήθη τὸ ὡς εὖ παρέστησαν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους ἐκφράσας τὴν πεποίθησιν περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν σκοπῶν τῆς διασκέψεως. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν σιδηροδρόμων μηχανικὸς κ. Λουμπομίρ Μπεϊκώφ ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους ἐξ ὀνόματος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἐξῆρε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ ἀναερίων συγκοινωνιῶν ὡς καὶ τοῦ τουρισμοῦ μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν χωρῶν διὰ τὴν καλυτέραν μεταξὺ των συνεννόησιν καὶ προσέγγισιν.

Ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος κ. Ἀγαπητὸς, ὁ Ρουμᾶνος πρίγκηψ Κατακουζηνὸς καὶ ὁ Γιουγοσλαβὸς κ. Χριστεβιτς ἔλαβον διαδοχικῶς τὸν λόγον καὶ ηὐχαρίστησαν διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς ἐν Σόφιᾳ, ἐξάραντες τὴν σπουδαιότητα τῶν ἔργασιῶν τῆς διασκέψεως.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ Τούρκου ἀντιπροσώπου Ἐσρὲφ βέη ἡ διάσκεψις ἐξέλεξε τὸ προεδρεῖον της καταρτισθὲν ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Μπεϊκώφ. Ἀντιπρόεδροι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπροσωπειῶν Ἀλβανίας, Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας. Ἡ διάσκεψις κατήρτισεν ἐπίσης τρεῖς ἐπιτροπὰς ἐκλέξασα τοὺς προέδρους των, οἵτινες εἶνε: Συγκοινωνίας Μπεϊκώφ, Ἀεροπορίας στρατηγὸς Λασκαράκης καὶ Τουρισμοῦ Ρεσὶτ Σαφὲτ βέης.

Τὸ ἀπόγευμα οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι ἐπεσκέφθησαν τ' ἀξιοθέατα τῆς πόλεως τὸ δὲ ἑσπέρας παρεκάθησαν εἰς γεῦμα παρατεθὲν πρὸς τιμήν των ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας. Αὔριον θὰ συνέλθουν αἱ ἐπιτροπαί.

Η Δ' ΕΘΝΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 15. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ὁ γερουσιαστὴς Γκοντάρ, ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας παρὰ τῇ Διεθνεῖ Ἐργατικῇ Διασκέψει, κατέθεσε τροποποιήσιν τοῦ σχεδίου περὶ 40ώρου ἐργασίας ἐν τῇ ὁποίᾳ ὅμως τονίζεται καὶ αὐθις ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἑβδομάδος τῶν 40 ὡρῶν οἱ ἐργάται θὰ συμμετείχον εἰς τὰς τεχνικὰς προόδους, διότι θὰ ἐπωφελοῦντο οὐσιαστικώτερον αὐτῶν. Ἐπίσης τονίζεται ὅτι ἡ μεταρρύθμισις αὕτη θὰ ἔχῃ ἀνθρωπιστικὸν χαρακτῆρα, διότι θὰ ἐδίδετο καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας μέρος τοῦ κέρδους τοῦ πραγματοποιηθέντος διὰ τῆς προόδου τῶν μηχανῶν ὑπὸ τὴν μορφὴν μεγαλυτέρας ἐλευθερίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ο κ. ΜΑΞΙΜΟΣ ΕΞΕΘΕΣΕ ΧΘΕΣ ΕΝ ΤΗ ΔΙΕΘΝΕΙ ΔΙΑΣΚΕΨΕΙ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΝΙΣΕΝ ΟΤΙ ΜΟΝΟΝ Η ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΘΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΕΔΗΛΩΣΕΝ ΟΤΙ Η ΕΛΛΑΣ ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ ΜΕΤ' ΕΛΠΙΔΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΤΟΥ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. — Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Παγκοσμίου Οἰκονομικῆς Διασκέψεως ὡμίλησεν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάξιμος.

Ὁ κ. ὑπουργὸς διεβεβαίωσεν ἐν ἀρχῇ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐνώσῃ τὰς προσπαθείας της διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐλπίδων, αἱ ὁποῖαι βασίζονται ἐπὶ τὴν Διάσκεψιν ταύτην.

Ἡ Ἑλλὰς — ἐτόνισεν ὁ κ. Μάξιμος — ὑποφέρουσα ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν διεθνῆ οἰκονομικὴν κρίσιν, ἀποβλέπει μετ' ἐλπίδων εἰς τὴν Διάσκεψιν. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐξαγωγή, πάντοτε μικρὰ καὶ περιοριζομένη εἰς ὀλίγα εὐγενῆ προϊόντα, ὑπέστη καταστρεπτικὴν μείωσιν. Ἓν παραδείγματι, ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν ἐμειώθη κατ' ἀξίαν εἰς τὸ τέταρτον. Οἱ ἄδηλοι πόροι, οἱ ἐνδιαφέροντες εἰδικῶς τὴν Ἑλλάδα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλας Νοτιοευρωπαϊκὰς χώρας, καθ' ὅ συντελοῦντες εἰς τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν, ἐπλήγησαν ἰδιαιτέρως ἐκ τῆς διεθνοῦς κρίσεως. Τὰ ἐμβάσματα τῶν μεταναστῶν ἀπὸ 22 ἑκατομμύρια στερλινῶν, εἰς ὅσα ἀνήρχοντο ταῦτα κατὰ τὸ 1920, κατέπεσαν τὸ 1932 εἰς τρία μόλις ἑκατομμύρια. Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν τοποθετημένων ἔξω τῆς Ἑλλάδος ἑλληνικῶν κεφαλαίων ἐμειώθησαν εἰς τὰ 67 %.

Λόγῳ τῶν περιστάσεων καὶ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἡ ἑλληνικὴ δραχμὴ, ἡ ὁποία κατόπιν μεγάλων κόπων καὶ οἰκονομικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς χώρας, ἐσταθεροποιήθη, ὑπέκυψε καὶ αὐτή, ἀπολέσασα τὰ 55 % τῆς ἀξίας της. Θὰ ὑφίστατο μάλιστα καὶ δεινοτέραν πτῶσιν, ἐὰν δὲν ἀπετρέπετο αὕτη διὰ τῶν ἐφαρμοσθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως αὐστηροτάτων περιοριστικῶν μέτρων. Ἕνεκα τῶν λόγων τούτων, ἡ Ἑλλὰς εὑρέθη ὑποχρεωμένη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ οἰκονομικοῦ φιλελευθερισμοῦ, νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς ἐφαρμογὴν ἔλεγχον ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος καὶ νὰ ἐπιβάλῃ περιορισμοὺς εἰς τὰς εἰσαγωγάς της.

Εὑρέθη ἐπίσης ὑποχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς νὰ περιορίσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ της χρέους καὶ νὰ παραβῇ τὴν παράδοσιν τῆς συνεπείας της πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις της, τὴν ὁποίαν εἶχε τηρήσει καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πολέμων καὶ τῆς συρροῆς εἰς Ἑλλάδα τῶν προσφύγων.

Ὁ κ. Μάξιμος, συνεχίζων τὴν ἀγόρευσίν του, ἐτόνισεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν παρέλειψε διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἰσορροπίαν τῶν οἰκονομικῶν της ἀλλὰ ἡ ἐπιτυχία τῶν προσπαθειῶν της τούτων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ καταλήξῃ ἡ Οἰκονομικὴ Διάσκεψις. Μόνον ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐξαγωγῆς της θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ ζήτημα τῶν ἐξωτερικῶν της ὑποχρεώσεων. Συνεπῶς, ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀποβλέπει εἰς τὴν προώθησιν τῶν συμπερασμάτων τῆς Διασκέψεως τῆς Στρέζας καὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν δημιουργίαν εἰδικῶν εὐκολιῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐξαγωγῆς ἑλληνικῶν προϊόντων.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐλπίζει ἐκ τῆς Διασκέψεως τὴν ἀναβίωσιν τοῦ ἐμπορίου, τῶν πιστώσεων καὶ γενικῶς τῆς πίστεως καὶ τὴν ἀμβλυνσιν τῶν διακυμάνσεων τῶν συναλλαγμάτων, διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν. Οὕτω θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐπανέλθῃ ἡ χώρα εἰς τὸν οἰκονομικὸν φιλελευθερισμόν.

Καταλήγων ὁ κ. Μάξιμος, διεδήλωσε τὴν πίστιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τὴν διεθνῆ συνεργασίαν.

Ἡ ἀγόρευσίς του παρήγαγε γενικῶς ἀρίστην ἐντύπωσιν, εὐρεῖαι δὲ περίληψις αὐτῆς διεβιβάσθη διὰ τοῦ κρατικοῦ Βρεταννικοῦ Σταθμοῦ ἀσυρμάτου Ράγκμπυ.

* * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. [Ἀθ. Πρ.].— Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ πρακτορείου Ρώυτερ ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀποδίδει μεγίστην σπουδαιότητα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τσάμπερλαιν, τὸ ἀφορῶν τὰ ὑπὸ ἐξέτασιν μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν τιμῶν ὡρισμένων γεωργικῶν προϊόντων ὡς καὶ τὸ περιλαμβάνον τὴν δήλωσιν περὶ τῶν προθέσεων τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως ὅπως συνεργασθῇ αὕτη διὰ τὴν διατήρησιν τῶν τιμῶν τῶν ἄλλων προϊόντων εἰς λογικὸν ἐπίπεδον.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως προήδρευσε τῆς πρώτης συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν νέας Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς ἣν μετέσχε καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐτόνισεν εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν χώραν ἡ σύνταξις νέας Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ ἰσχύουσα Πολιτικὴ Δικονομία παρ' ὅλας αὐτῆς τὰς μεταβολὰς τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὰ 100 ἔτη τῆς ἰσχύος αὐτῆς καὶ μολονότι ἀποτελεῖ ἔργον ἀξιοθαύμαστον διὰ τὴν ἐποχήν του, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς σημερινὰς ἀνάγκας αἱ ὁποῖαι ἰδίως παρουσιάζονται ὡς ἐκ τῆς ταχύτητος τῶν συναλλαγῶν.

Δὲν εἶναι ὁ νόμος ὡς εἶναι συντεταγμένος ὁ ὁποῖος δέον νὰ ἐξετάζεται μόνον προκειμένου νὰ κριθῇ ἂν χρήζει ἀναθεωρήσεως καὶ ἂν οὗτος ἱκανοποιῇ τὰς ἀνάγκας τὰς ὁποίας ἐκ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ καλεῖται νὰ πληρώσῃ, ἀλλὰ ἡ ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογὴ αὐτοῦ πρὸ παντὸς εἶναι ἐκείνη ἐκ τῆς ὁποίας κρίνεται ἡ ἀξία αὐτοῦ. Ὁ τρόπος τῆς ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογῆς τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἡ κρατοῦσα ἐν γένει ἀντίληψις περὶ τῆς διαδικασίας ἡ ὁποία ἀκολουθεῖται διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐπιβάλλουν τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς. Συνέστησε εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅπως λάβῃ πρὸ παντὸς ὑπ' ὄψιν της τὰ δύο νεώτερα προσχέδια Πολιτικῆς Δικονομίας, τὸ Ἰταλικὸν τοῦ 1926 καὶ τὸ Γερμανικὸν τοῦ 1931, τὰ ὁποῖα ἀμφότερα ἔχουν ὡς βάσιν τὸ ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Δικονομίας καθιερωθὲν σύστημα τῆς προπαρασκευαστικῆς διαδικασίας καὶ τὸ ὁποῖον ἀλλαχοῦ πλήρως ἐπέτυχεν. Ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὰς γενικὰς ἰδέας αἱ ὁποῖαι δέον, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως, νὰ κρατήσουν ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαδικασίαν καὶ αἱ ὁποῖαι κυρίως συνίστανται εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς διαδικασίας ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποδείξεις, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ εἰσάγεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ δικαστήριον ὥριμος πλέον καὶ νὰ ἀποφεύγονται αἱ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου πολλαὶ συζητήσεις. Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τελικὸς σκοπὸς δέον νὰ εἶναι διὰ τὴν δικονομικὴν μεταρρύθμισιν ἡ πλήρης εἰσαγωγὴ τοῦ ἀνακριτικοῦ συστήματος, εἰς τρόπον ὥστε ὁ δικαστὴς νὰ κατευθύνῃ τὴν ὑπόθεσιν οἱ δὲ διάδικοι νὰ δύνανται πλήρως νὰ ἐπαφίενται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ διεύθυνσιν τῆς ὑποθέσεως. Τοῦτο ὅμως πρὸς τὸ παρὸν εἶνε ἀνέφικτον, δέον ὅμως νὰ ἀποτελῇ τὸν τελικὸν σκοπὸν πρὸς τὸν ὁποῖον νὰ τείνῃ ἡ δικονομικὴ μεταρρύθμισις. Κυρίως πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου δέον νὰ ἐξυψωθῇ ἔτι μᾶλλον ἡ θέσις καὶ τὸ γόητρον τῶν δικαστῶν. Ἡ Κυβέρνησις, ἐδήλωσεν, εἶναι ἀποφασισμένη νὰ πράσχῃ πάντα τὰ μέσα καὶ εἶναι διατεθειμένη νὰ δεχθῇ οἱανδήποτε ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόδειξιν διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς θέσεως τῶν δικαστῶν.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΡΟΔΟΠΗΣ

Ἐξεδόθη χθὲς ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐκλογοδικείου ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Παπαναστασίου εἰς τὸν νομὸν Ροδόπης. Τὸ ἐκλογοδικεῖον ἀπέρριψε τὴν ἔνστασιν ὡς ἐκπροθέσμως ὑποβληθεῖσαν, καὶ ἐπεκύρωσε τὴν ἐκλογήν.

ΝΕΚΡΟΝ ΒΡΕΦΟΣ

Εἰς τὴν ὁδὸν Ἀντ. Θεοχάρη ἐν Πειραιεῖ εὑρέθη νεκρὸν βρέφος ἀρτιγένητον ἄρρεν μὲ ἰχνη στραγγαλισμοῦ. Ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΨΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἡ γενικὴ συζήτησις ἐπὶ τῶν μεγάλων διεθνῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων μὲ τὰ ὁποῖα θ' ἀσχοληθῇ ἡ Διάσκεψις ἐξηκολούθησε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν σήμερον. Οἱ διαφοροι ρήτορες ἀνέπτυξαν τὰς γενικὰς γραμμὰς τῶν ἀπόψεων τῶν χωρῶν των.

Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἰρλανδικοῦ κράτους κ. Κόνωλυ. Οὗτος ὑπεστήριξεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἱδρυθῇ κοινὴ Τράπεζα, εἴδος συμφωνιστικοῦ Διεθνοῦς Γραφείου, ἥτις νὰ ἐποπτεύσῃ τὴν μεταφορὰν (τρανσφὲρ) κεφαλαίων. Ἡ Τράπεζα αὕτη, κατὰ τὸν Ἰρλανδὸν ἀντιπρόσωπον, θὰ συνεργάζετο μεθ' ὅλων τῶν ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν συνάμει διεθνοῦς συμφωνίας. Ὁ χρυσὸς θὰ παρέμενεν ὡς μέτρον ὅλων τῶν ἀξιῶν καὶ θὰ ἐχρησίμευεν ὡς ὁ ὑστατος παράγων πρὸς διακανονισμὸν τοῦ διεθνοῦς ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν. Ἐπίσης ἡ Τράπεζα αὕτη θὰ ἐλάμβανε διάφορα μέτρα διὰ τὴν διάθεσιν τῶν πλεονασμάτων τῆς παραγωγῆς.

Ἔλαβε κατόπιν τὸν λόγον ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάξιμος, ὅστις ὡμίλησε διὰ τὸν ἀντίκτυπον τῆς γενικῆς κρίσεως ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. (Σημ. «Πρωΐας»: Τὸν λόγον τοῦ κ. Μάξιμου παραθέτομεν εἰς ἄλλην στήλην, κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἰδιαιτέρου εἰς Λονδῖνον ἀπεσταλμένου μας).

Μετὰ τὸν Ἕλληνα ὑπουργὸν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀρχηγὸς τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας Τεβφὶκ Ρουσδῆ, ὅστις ἐξῆρε τὴν ἀνάγκην τῆς διεθνοῦς συνεργασίας διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων ὅλων τῶν χωρῶν.

Εἶτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Μεξικοῦ κ. Ἀλβέρτος Πάνι, ὅστις ἐτόνισεν ὅτι ἡ χώρα του θὰ ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ σταθεροποιουμένην καὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἀργύρου.

Ὁ κ. Σαλνάις, τῆς Λεττωνίας, συνέστησε τὴν βαθμιαίαν μείωσιν τῶν δασμῶν, καὶ δὲ μεγάλας Δυνάμεις — εἶπε — θὰ ἔπρεπε πρῶται νὰ δώσουν τὸ παράδειγμα, ἐλαττώνουσαι τοὺς δασμοὺς ἐπὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ τῶν πρώτων ὑλῶν.

Μετὰ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Λεττωνίας ὡμίλησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐσθονίας Δρ Κάλλας, ὁστις ἐπίσης ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς καταργήσεως διαφόρων περιοριστικῶν μέτρων ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται αἱ διάφοροι χῶραι νὰ ἐκπληρώνουν τὰς ὑποχρεώσεις των καὶ εἰ δυνατὸν ἡ πληρωμὴ τῶν ὑποχρεώσεων νὰ γίνεται εἰς ἐμπορεύματα καὶ διαφόρους ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. Φόρμπς, τῆς Νέας Ζηλανδίας, συνέστησε τὸν διακανονισμὸν τοῦ προβλήματος τῶν χρεῶν. Προσέθεσε δὲ ὅτι κυρίως αἱ προσπάθειαι δέον νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς καταναλώσεως.

ΠΡΟΣ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΔΕΧΘΗΣΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον). —